

Σκαρφαλώνοντας

“σπορ”
με έναν
έφηβο

του Τζώρτζη Μηλιά*

Η αναρρίχηση σε σπορ πεδία είναι μία δραστηριότητα ευχάριστη, χωρίς κινδύνους και τις περισσότερες φορές συνοδεύεται από καλή παρέα. Οι αναρριχητές συνήθως είναι άνθρωποι χαλαροί και συνυπάρχουν στα βράχια άσχετα από ηλικία, κοινωνική τάξη, επίπεδο μόρφωσης, πολιτικές απόψεις ή άλλους παράγοντες που συχνά διαχωρίζουν τους ανθρώπους σε κατηγορίες και κουτάκια. Σε αυτό το πλαίσιο και τη λογική, βρέθηκα λοιπόν σε αναρριχητικό πεδίο της Αττικής με παρέα που ανάμεσά της είχε και έναν έφηβο. Ή μάλλον, ένα θυμωμένο έφηβο. Ένα δυνατό, αθλητικό νέο, γύρω στα δεκάξι που συνήθως σκαρφάλωνε σε κλειστό γυμναστήριο. Ο Παναγιώτης ήρθε με τους γονείς του, παλιούς μου φίλους από το πανεπιστήμιο, αλλά αρχικά παρέμεινε στο αυτοκίνητο και δεν πλησίασε στα βράχια. Ήμουν ψηλά στα μισά της διαδρομής που είχα ξεκινήσει όταν άκουσα θόρυβο από κλαδιά που σπάνε, κοίταξα κάτω και τον είδα να μας πλησιάζει, όχι όμως από το μονοπάτι. Προφανώς είχε χάσει το δρόμο και μας πλησίαζε κινούμενος ανάμεσα στα βάτα και τα πουρνάρια. Έφθασε καταγρατζουνισμένος και χωρίς να πει κάτι έκατσε σε ένα βραχάκι, δίπλα στους γονείς του. Εγώ, ολοκλήρωσα τη σχοινιά, κατέβηκα και του συστήθηκα. *“Έμαθα ότι σ’ αρέσει η αναρρίχηση, μου είπε ο μπαμπάς σου ότι πας σε πίστα και προπονείσαι”*. Με κοίταξε ανέκφραστα, εγώ απτόητος συνέχισα, *“τι δυσκολίες κάνεις, θες να μπεις τωρ τωρ σε αυτήν που μόλις έβαλα σχοινί, είναι γύρω στο 6α+”*.

Ο Παναγιώτης σηκώθηκε, έβαλε το μποντριέ του και δέθηκε στο σχοινί. Με την άκρη του ματιού μου έλεγξα τον κόμπο, *“ασφαλίζω”* του είπα, *“ξεκίνα”*. Με κακή τεχνική από την πρώτη κιάλας κίνηση, ο Παναγιώτης μπήκε στο δίδεδρο το οποίο οδηγούσε 15μ πιο πάνω σε όμορφη στέγη όπου ήταν και το σπικ της διαδρομής. Με δυναμικές κινήσεις έκανε τα πρώτα μέτρα χωρίς να χρησιμοποιεί σωστά τα πόδια του οπότε λίγο πιο πάνω, εκεί που το δίδεδρο γινόταν λείο και τα πιασίμα-

τα ανύπαρκτα κόλλησε. Κρεμάστηκε στο σχοινί, γκρίνιαξε ότι δεν γίνεται, σφήνωσε μέσα στο δиеδρο, ξαναδοκίμασε αλλά με τον τρόπο που προσπαθούσε δεν είχε καμία ελπίδα. "Άνοιξε τα πόδια σου, μη χώνεσαι, κρατήσου έξω και δούλεψε με τεχνική διέδρου, έτσι που προσπαθείς δεν γίνεται". Ο Παναγιώτης δοκίμασε πάλι αλλά οι κινήσεις του ήταν αδέξιες, προφανώς στην πίστα αναρρίχησης που πήγαινε έκανε αρνητικά που είναι πιο θεαματικά αλλά δεν δούλευε καθόλου την τεχνική του. Πόντο-πόντο, μισοκρεμασμένος στο σχοινί ανέβηκε λίγο ακόμη και έφθασε εξουθενωμένος στη στέγη. Δεν προσπάθησε καν να συνεχίσει, "κατεβάστε με" μου φώναξε. Εγώ άφησα σχοινί μέχρι να φθάσει στο έδαφος, "αγόρι μου, έτσι δεν γίνεται. Δεν είναι αναρρίχηση αυτό που κάνεις, οι κινήσεις σου είναι άσχημες ενώ η αναρρίχηση έχει ομορφιά και αρμονία".

"Όχι, ξέρω, απλά δεν με βολεύουν τα παπούτσια, είναι καινούργια".

Δεν απαντάω και μπαίνω στη διπλανή διαδρομή, είναι πιο δύσκολη, την ξέρω όμως απέξω και την πάω τρέχοντας, όσο πιο όμορφα μπορώ. Ο Παναγιώτης κοιτάει χωρίς να λείει κάτι, μπαίνει με τα σειρά του αλλά δεν μπορεί ούτε καν να ξεκινήσει. Είναι ένας κάθετος τοίχος με πολύ μικρά πιασίματα, εκνευρίζεται, "αυτό δε γίνεται, δεν έχει τίποτα για να πιάσω", κατεβαίνει έξαλλος. Δεν λέω κάτι, είναι αργά και μαζεύουμε τα σχοινιά μας για να φύγουμε. Στο μονοπάτι ο Παναγιώτης περπατάει μπροστά μου, "θέλεις να έρθεις ξανά να σκαρφαλώσουμε, ξέρεις να ασφαλίζεις, δεν είναι απαραίτητο λοιπόν να είμαστε όλοι μαζί, έλα χωρίς τους γονείς σου, θα σε πάω σε πιο εύκολες διαδρομές και μετά βλέπουμε", αυτός κάτι μουρμουρίζει, δεν απαντάει, δεν γυρνάει καν το κεφάλι.

Φθάνουμε στα αυτοκίνητα. Ο Παναγιώτης γκρινιάζει στον μπαμπά του, εγώ μπαίνω στο αυτοκίνητό μου και βάζω μπροστά. Ξεκινάω και σταματάω μπροστά τους. "Γεια σας, γεια σου Παναγιώτη". Αυτός σκύβει στο ανοιχτό παράθυρο. "Πότε;". Δεν καταλαβαίνω, "τι πότε", "πότε θα πάμε ξανά για αναρρίχηση;". Μου χαμογελάει και με κοιτάει στα μάτια. Για πρώτη φορά.

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φαξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr). Κείμενά του αλλά και κείμενα μαθητών, φοιτητών, γονιών και εκπαιδευτικών που αγαπούν τα σπορ στη φύση μπορείτε να βρείτε στο ηλεκτρονικό περιοδικό "www.milioraida.gr"

Χριστούγεννα στον Παρνασσό

✓ Τα σιελόκια μας στον Παρνασσό, με 120κι, αυτόνομη θέρμανση και χωρητικότητα 5 η 6 άτομα, σας περιμένουν για τις διακοπές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Ένα άνετο σπίτι που είναι ιδιόμορφο για φαγητό, για προβολές αλλά και για παιχνίδι, συμπληρώνουν ένα χώρο καταλληλό για διασκέδαση και διακοπές.

✓ Κόστος από 15 ευρώ το άτομο με πρωινό σε ποσάκινα σπιτικά.

Προγράμματα για σκι - snowboard για παιδιά και νέους (7-17ετών)

- Σχολικές διακοπές Χριστουγέννων
Δύο τριήμερα (28-30/12/14 και 04-06/01/15)
- 7-8βραβιολογικά χειμώνα (από Παρασκευή απόγευμα)
09-11/01, 16-18/01, 23-25/01, 30/01-01/02, 06-08/02, 13-15/02, 27/02-01/03, 06-08/03, 13-15/03, 20-22/03, 27-29/03
- Τριήμερα (μεσημέρι Ιεραρχών (Πέμπτη 29/01 - Κυριακή 01/02)
- Για ενάλικες: Μαθητικά και εκτός πιστάς και ορειβατικά σκι με δασκάλα στη οδήγη Βουναίο Τζώρτζη Μηλιάς.

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι
- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού
- Ίων Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γραβιά 33067

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Άντισσων 14, Αθήνα 11525

τηλ./φαξ: 210 6015601, 22650 91620

e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr